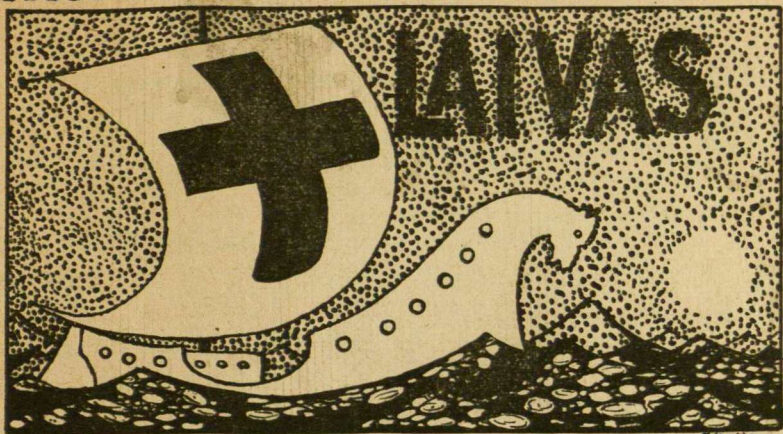

1921m Nr 9, 11, 14.

~~P 256-236 96~~

274

Jopas

Sileika

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

No. 9 RUGPJ. (AUGUST) 31, 1921 METAI I

"Entered as second-class matter July 12, 1921, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c.	Six Months	75c.
Vienas numeris	5c.	Single Copy	5c.

DRAUGAS PUBLISHING COMPANY

2334 So. Oakley Ave.,

--

Chicago, Illinois.

Mes plaukiame per šio pasaulio jura į Amžinosios Tėvynės prielauką. Kad laimingai doplauktume, turime būti Kristaus skirtame laive — Katalikų Bažnyčioje — kuri vairuoja šv. Petro įpėdinis Romos vyskupas.

Ir mūsų "Laivas" plauks išvien su Kristaus laivu.

. Kapitonas.

LTSS valst.
respublikos
spaudos
reklama

Šešiolktais Sekmadienis po Sekminių

MIŠIŲ LEKCIJA

Iš šv. Povilo laiško
Efeziečiams: 3, 13-21.

Broliai: Prašau, kad nebutumėte nuliudę del mano vargų už jus, kurie yra jūsų garbė. To dėlei klaupiu prieš Tėvą mūsų Viešpaties Jezaus Kristaus, del kurio turime tėvonystę danguje ir žemėje, kurią gali mums suteikti del savo garbės didybės, kad butume sustiprinti viduje jo Dvasios galybe, kad Kristus gyventų jūsų širdyse per tikėjimą, kad per išisaknejusią ir sustiprėjusią jumyse meilę galėtumėte suprasti su šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, augštumas ir gilumas; ir pažintumėte Kristaus meilę, viršijančią visoki mokslą, idant butumėte pripildyti visokių Dievo pilnumu.

O tam, kuris gali padary-

ti viską gausiau negu trokštame ir išmanome, sulyg jėgos, veikiančios mumyse: tam garbė tebuva bažnyčioje ir Jezuje Kristuje visose kartose per amžius. Amen.

Lekcijos Paaškinimas.

Šį laišką šv. Povylas parašė iš Rymo. Jis tada buvo kalėjime. Te pakliuvo del žydų piktybės. Jie norėjo Jį nužudyti. Padavė pagonų teisman. Jį nuteisė neteisingai. Jis apeliavo į ciesorių. Užtatai iš Jeruzalės turėjo keliauti į Rymą. Ryme du metu buvo kalėjime. Prie jo buvo prileidžiami žmonės. Daug žmonių privedė prie Kristaus budamas kalėjime.

Jis rašė tą laišką del šių priežausčių: Pirmiausiai, kad suramintų tikinčiuosius, kurie galėjo del jo liudėti. Kita, jis bijojo, kad jie nepradėtų abejoti apie krikščioniško mokslo teisingumą. Nes yra silpnadvasių, krikščionių, kurie kliuva į

abejones persekiojimuose. Jie mano, kaip tai Dievas galėtų leisti, kad teisus kentėtų.

Jis nori tikintiems, priminti, ką Kristus apie savo bažnyčią pranašavo. Jis pasakė, kad "kaip mane persekiojo, taip ir jus persekios."

Apaštalas prašo jų nusiiminti, kad jis guldo savo gyvastį už tiesą.

Mūsų laikuose Bažnyčia kenčia persekiojimą.

Pasidaugino bedievių skaičius. Jie kovoja prieš Bažnyčią su žodžių, raštu ir šmeištais. Visos tikėjimo tiesos yra užpuolamos. Dvasiškija niekinama, teršiama, varžoma. Malda, dievotumas,ėjimas bažnyčion,ėmimas sakramentų pajuokiam.

Bedieviai sako, kad krikščionystė atgyveno savo amžių.

Daug krikščionių, net katalikų dėl bedievių darbų nusilpo tikėjime; daug nors tiki, bet savo tikėjimo reikalų nestoja ginti, kaip ir laukdami, ar neatiras galiunų, kurie panaikins Dievą ir išgriaus jo mokslą.

Tai silpnavaliai katalikai.

Visgi nemaža katalikų drausiai stojo į kovą su bedieviais ir tvirtai laikosi, nežengdami nei žingsnio atgal, o dagi daugelyje vietų eina pirmyn ir išstumia šalin bedievybę.

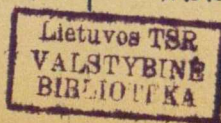
Dievas su dirbančiais ir pasišvenčiančiais. Nors ne vienas jų krinta, bet kiti jų vieton stoji.

Katalikams nereikia nusiiminti, o tik dirbti, kad ir kalėjime, kaip šv. Povylas Apaštalas.

Mišių Evangelija Luko 14, 1-11.

Anuo metu, Jezui įeinant į namus vieno pariziejų kuni-gaikščio subatoje valgytų, atsitiko, kad jie tykojo jo. Ir štai vienas žmogus, sergąs vandens liga, buvo jo akivaizdoje. Tuomet Jezus, atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir pariziejus, tarė: Ar valia gydyti subatoje? Bet jie tylėjo. Tai jis ėmė ir pagydė jį, ir paleido. O atsiliepdamas į juos tarė: Jei keno iš jūsų asilas arba jautis įkris į šulinį, ar ne tuo-

9274-1889

jaus ištrauks jį subatos die-
noje? Jie-gi negalėjo atsa-
kyti jam į tai. Taipogi ir
pakviestiesiems jis pasakė
prilyginimą, žiurėdamas,
kaip jie rinkosi pirmąsias
vietas prie stalo, ir jiems ta-
rė: Pakviestas į vestuves,
nesėsk pirmoje vietoje, kad
kartais nebutų jo pakviestas,
kurs tave ir jį pakvietė, at-
ėjęs nesakytų tau: Užleisk
šitam vietą! ir tuomet tu tu-
rėsi nuraudęs užimti paskuti-
nę vietą. Bet kuomet busi
pakviestas, eik atsisėsk pa-
skutinėje vietoje, kad atėjęs
tas, kurs tave pakvietė, tau
sakytų: Prieteliau, slink aug-
ščiaus. Tuomet tau bus gar-
bė akyvaizdoje sėdinčiųjų
draug prie stalo. Nes kiek-
vienas, kurs save augština,
bus pažemintas, kurs save
žemina, bus paaugštintas. . .

Evangelijos Paaiškinimas.

Evangelijos Paaiškinimas.

“Kiekvienas, kurs save augš-
tina, bus pažemintas, o kurs sa-
ve žemina, bus paaugštintas”.

Iš šių V. Jėzaus žodžių aiš-

kiai suprantama, kad dieviška-
sis mokslas pasmerkia puiky-
bę, kuri ir yra augštinimas
savęs, žiurėjimas iš augšto į
artymą, laikymas savęs kuo
geresnių už kitus.

Tokia dvasia ir tokis elgima-
sis yra Dievo pasmerkimas.

Beto, ką Dievas nekenčia
puikybės, Jis irbaudžia už ją.

Jis nubaudė Liuciperį ir jo
pasekėjus kitus angelus: atė-
mė jems jų antprigimtą gra-
žybę, didybę ir laimę, atitolino
nuo Savęs ir paskyrė jems gy-
venti pragare.

Pirmieji mūsų tėvai užsi-
geidė prilygiti Dievui. Del tos
puikybės neteko Dievo malonės
rojaus ir laimės. Jie užtraukė
nelaimę ant visų savo vaikų ir
patys pakliuvo į didį vargą.
Ant jų gavo galę mirtis.

Gerai, kad jie nors vėliau
nusižemino, todėl Dievas paža-
dėjo ir toliaus davė žmonijai
Atpirkėją.

Amonas, Nabuchodonosoras
buvo pilni puikybės. Juodu Die-
vas nubaudė. Amonas turėjo
vesti arklių, ant kurio jojo jo
nekenčiamas žydas Mardoche-
jus ir galutinai žuvo ant kar-
tuvijų, kurias kitiems rengė.

Nabuchodonosoras supaikio-
jo ir vaikščiodamas su gyvo-
lais ēdē žolę.

O kur dabar mūsų, laikų pil-
ni puikybės carai ir kaizeriai
ir kiti panašūs. Kiek šiaip vi-
sokių puikuolių galima sutikti
labai pažemintų, didžiai užgė-
dintų.

Visa tai rodo, kaip Dievas
nekenčia puikybės.

Kaip labai Dievas nekenčia
puikybės, taip Jis myli nusiže-
minimą. Nužemintos sirdys,
kurios nejieško savo išsiaušk-
stinimo, yra Dievo numylėtos,
Tokiems teikia savo dovanas
ir malones.

Nusižeminimas išaugštino
Juozapą Egipte, Dovydą pada-
rė žydų karaliu ir davė jėgą
nugalėti Galiotą-filistiną.

Nusižeminimas davė augš-
čiausią garbę šv. Jonui Krikš-
tytojui išaugštino šv. Mergele
Mariją. Ją padarė Dievo Moti-
na.

Per nusižeminsius apašta-
lus Dievas paskleidė savo mo-
kslą žmonėse.

Per nusižeminsius jį pla-
tinima ir palaiko dabar.

Kiek visokių malonių ir ap-
reiškimų suteikė žmonėms per

nusižeminsius asmenis.

Iš tų pavyzdžių labai aiškiai
matyti, kaip labai Dievui pati-
nka nusižeminimo dorybė.

Mat, kas turi tą dorybę nepa-
sitiki sėvim, o visą pasitikėji-
mą turi Dievuje. Dievas per
tokį gali daugiau daryti, nes
jis yra labiau Jam pasivedęs.

Todel visiems reiktų rupin-
tis ta dorybe pasipuošti, bet to
nėra.

Visi stiebiasi augštin.

Visi geidžia užlipti augščiau
todėl mūsų laikuose taip
labai vieni kitus trempia; ir
nėra šventos ramybės ir nebus.
Nes kur nėra nusižeminimo,
kaip tenai gali būti ramybė.

Daug yra pasaulyje puiky-
bės, galime laukti da blogesnių
dalykų, kaip dabar yra.

PARAPIJA IR MOKYKLA.

Kaip visa katalikų Bažny-
čia turi didžiausią intaką į
žmonių gyvenimą, ir tuo budu
neša jiems nepaprastą naudą,
taip ir parapija, tos didžiulės
Bažnyčios šakelė, panašiai da-
ro daug naudos.

Tiesiog, galima pavadinti
nelaimingais tuos katalikus,

kurie neturi parapijų, arba turėdami prie jų nepriguli.

Parapija pirmiausia turi bažnyčią, kurioje teikiami sakramentai, nešanti žmonėms visą Dievo malonių gausybę, kurioje skelbiamas Dievo žodis, gairinantis žmogaus suvargusią sielą ir kurioje atliekamos pamaldos, vedančios žmogaus širdį prie pamėgimo augštesnių ir prakilnesnių dalykų.

Žmonės be bažnyčios ir nesilankanti į bažnyčia dažniausiai yra surugusios, neramios dvasios apimti, nepatenkinti gyvenimu ir visais kitais žmonėmis.

Parapijos bažnyčia pasidaro kaip ir kokia širdis. Kaip širdis siunčia kraują į visus sąnarius ir jiems palaiko gyvybę, tai ir bažnyčia gaivina savo dvasiniu krauju savo sąnarius parapijiečius.

Mums lietuviams parapija turi būti svarbi dar ir kitu žvilgsniu, butent, tautišku. Ji čia Amerikoje palaiko mūsų gražius papročius net tikybinėse apeigose.

Parapijos bažnyčioje skamba mūsų graži lietuviška kalba.

Čia palaikomi ir remiami įvairūs tautos ir mūsų naujos valstybės reikalai.

Tat reikėtų visiems prie parapijos prigulėti ir ją visomis pusėmis remti.

MOKYKLA.

O kas apsakys, kiek Dievui, Bažnyčiai, Tautai ir Valstyjai neša naudos parapijinė mokykla. Kastik mąsto, tai kiekvienas tą gerai supranta.

Parapijinė mokykla vaikučius ir mokina, teikia apšvietą ir aukli, mokina būti visur ir visame dorais; gerais žmonėmis.

Tokiais buti ne tiktai žodžiu pataria, bet prie įvairių gražių darbų juos pratina.

Vienas žmogus gražiai išmokytas ir dorai išauklėtas yra vertesnis ir naudingesnis už kelius išmokytus, bet neauklėtus.

Dabar baigiasi vakacijų, dykavimo laikas. Visi vaikai turės pradėti savo darbą mokyklose. Kaip mažai randasi tėvų, kurie nemylėtų savo vaikus, taip turėtų nesirasti katalikų

tėvų, kurie neleistų savo vaikų į lietuviškas parapijines mokyklas.

Tėvai negali pasigirti tikra savo vaikų meile, jei galėdami leisti juos mokytis į parapijinę mokyklą, o neleidžia. Kas nesirupina vaikų ko tinkamiausiai išauklėti, tas jų ir nemyli, kaip tinka.

Del Dievo meilės, del vaikų sielų gero, del Bažnyčios ir tau tos labo reikia naudotis parapijos mokiklomis.

Kas norėtų plačiau pasiskaičiuoti apie parapijos mokyklos svarbumą, teisingija Knygute "Klebono Žodis savo parapijai." Jos kaina 10c. Gaunama "Drauge".

V. K.

SEPTYNI ANIOLAI IR MİRŠTANTIS ŽMOGUS.

Vieną kartą bekeliaujanti žmogų suėmė smarkiai mirtinoji liga. Tenai nebuvo arti jokio žmogaus ir nebuvo galima nieko prisišaukti. Plika žemė buvo jo lova, o kieti akmenys buvo jo pagalvėmis.

Savo jaunystėje jis buvo iš-

mokęs katekizme, kad Dievas suteikia atlyginimą tiems, kurie dedasi sau turtus danguje gelbėdami pavargėlius ir reikalaujančius pagalbos. Todėl jis ir buvo praleidęs savo gyvenimą bekraudamas sau turtus danguje. "Dievas prižadėjo," jis sakydavo, "neapleisti tų, kurie padeda savo viltį Jame".

Bet dabar kada jis vienas pagal kelią apleistas gulėjo, nematydamas iš niekur jokios sau pagalbos, jo paskutinėje valandoje, tada jis pradėjo mąstyti, kad Dievas jį apleido del daugybės jo nuodėmių, ir delto jis manė, kad Dievas teisingai padaręs nesuteikdamas jam pagalbos. Ta mintis pripildė jį nuliudimu ir tada jis pradėjo karštai melsti, kad Dievas atleistų jo nuodėmes ir pasigailėtų teismo valandoje.

Staiga prieš jo akis pasirodė gražiausias reginys. Septyni aniolai apsirėdę dangiškos grožybės rubais spindėdami kaip saulė stovėjo aplink jį.

Tą matydamas, mirštantysis su nusistebėjimu paklausė: "Kas jus esate, o gražiausio-

sios dvasios, ir ko čia atējote?

Pirmutinis aniolas atsakē: “Aš buvau alkanas, ir tu pape-nējai mane”.

Antrasis aniolas tarē: “Aš buvau ištrošķes ir tu pagirdei mane”.

Trečias aniolas kartojo: “Aš buvau nuogas ir tu pridengei mane”.

Ketvirtas: “Aš buvau ke-leivis ir tu priēmei mane ī savo namus.”

Penktas: “Aš buvau kaliny-je ir tu aplankei mane.”

Šeštas: “Aš sirgau ir tu atē-jai suraminti mane.”

Septintas: “Kuomet aš nu-miriau tai tu palaidojai ma-ne.”

Tuojaus mirštantīsis atsimi-nē savo gerus darbus, kuriuos jis buvo padares varģšams, ir tada pamatē, kad jo tie gerieji darbai sustojo aplink Dieviš-kojo Teisējo Sostā ir uztarē uz ģi. Po to matymo jo nuliudusi širdis vēl prisipildē saldģiu pa-sitikējimu. Kada jis mąstē apie tuos daiktus, ir žiurējo ant to graģaus reginio, štai visugra-ģiausi matymā sutiko jo akģis: Dabar rodēsi jam, kad dangus

buvo atvīras ir pats Jezus ap-suptas aniolģ pulkais, pasirodē jam ir maloniģ balsu pratarē ī ģi: “Kā tik tu darei, kad ir paskučiausiam mano broliģi, tai man padarei. Ateik ir atsii-mk uģmokestģ, kurģ aģ tau pri-rengiau.”

Po tģ žodģiģ tas šventas ģmogelis atsīkvēpē paskutiģ kartā, ir paskui tie septyģi aniolai nusīnēšē jo linksmā sie-lā su savimi ī dangģ.

Sulietuvino Gēlelē.

KANADIEČIAI MELDģIO-NYS.

..Paryģius, Rūģp. 2.— Nese-niai atkeliavo Paryģiun 125 meldģionys kanadiečiai. Jiems vadovauja Mgr. Belenger'as ir kan. Descamps.

Meldģionys aplankē ģymiau-sias šv. vietas Paryģiģe; to-liaus keliauja ī Reims, prie šv. Martino Tours'e, ī Bordeaux, Liurdes, Marsiliģa. Iģ ten ke-liauja ī Rymā. Grģždami aplan-kys nekurias ģymias ir garsias vietas Franciģoje ir Rūģp. 21 d. ketina pasiekti Kanadā.

DIEVO BUVIMAS.

Žmogau, jei nori Dievą sužinoti,
Nereik tau eiti toli Jo jieskoti.
Gali Jį rasti ant kiekvienos vietos,
Jei nepritruks tau. tikėjimo šviesos.

Pažvelk ant dangaus žibančių žvaigždelių,
Kaip jos ten mirga, tarpe debesėlių,
Jos kalb į tave, jog Dievas jas padarė,
Aukštai padangėms, žibėti joms tarė.

Žiurėk į saulę, šviesųjį mėnulį,
Ir į planetas, kur padangėms guli.
Jų nesuprasi ir neišmanysi,
Dievo galybei viską priskaitysi.

Žiurėk į miškus ir plačius laukelius,
Ir juose linksmai čiulbančius paukštelius.
Juose matysi jog yra Esybė,
Kuri užlaiko ir duoda gyvybę.

Žiurėk ant žolių, žolynų lapelių,
Ir juose gražiai kvėpiančių gėlelių,
Kas jas sutvėrė ir kvėpėti liepia?
Kas jų gražumą taip maloniai šviečia?

Žiurėk ant rasos, mažųjų lašelių,
Kaip gražiai žėri tarp žalių lapelių.
Ir čia matysi, Dievo surėdytą,
Kursai įsakė buti anksti rytą.

Žiurėk ant upių, sriauniųjų upelių,
Didžiųjų marių, mažų šaltinėlių.
Marios banguoja, upeliai sriovena,
Šaukia, jog Dievas su mumis gyvena.

Žiurēk ant žvėrių ir vandens žuvelių,
 Kaip jie laimingai jaučias savo keliu.
 Žvėriai ant žemės vandenyj žuvelės,
 Maistą sau gauna, netrukst nei dalelės.

Žiurēk į menkus žemės vabalėlius,
 Į visus gyvius, ir mažus vabzdėlius.
 Vieni lakioja, kiti bėginėja,
 Gali matyti ir čia Sutvėrėja.

Žiurēk į margus dangaus debesėlius,
 Iš jų krintančius ant žemės lašelius.
 Jie žemę laisto, gaivalus augina,
 Dievo buvimą žmonėms apgarsina.

Dangus ir žemė, kalnai, akmenėliai,
 Griausmai ir vėjai, žaibai, augalėliai,
 Duod mums suprasti Viešpaties buvimą,
 Ir Jo Apveizdos malonų vedimą.

Ant galo, žmogau imki save patį,
 Gerai ištyręs paslaptį, surasi.
 Kurios nei protu savo išmanysi,
 Nei su liežuviu tikrai apsakysi.

Todel matydams gamtines gražybės,
 Siųsk savo maldas į dangaus aukštybes.
 Tegul Jam buna garbė ant aukštybių,
 Kurs tai padarė, Viešpačiui galybių.

Gėlelė.

SIELOS BALSAS PRIEŠ ŠV. SAKRAMENTĄ.

Štai vel, o Dieve, klaupiu prieš Tave,
 Noriu ankoti Tau save.

Trokštu mylėti ir dėkavoti
Su Aniolais garbinti Tave.

Aš savo širdį čia Tau padėsiu,
Kuomet darbai pašauks mane,

Tu ją laikyki ir palaiminki,
Savo širdinga malone.

Dabar prieTavo kojų, o Dieve,
Turėsiu tikrą atsilsį.

Ir aš užmiršiu pasaulio trukšmus,
Jo nedorumų vyliosį.

Bet ką, o Jezau, Tau paaukosiu,
Esmi nuskurdus varginga.

Nuodemių našta esu prispausta,
Dusauju aš nelaiminga.

Imk mano širdį, visą esybę,
Visus jausmus ir gyvybę,

Tik duok malonę mylėti Tavę,
Kuno ir sielos galybę.

O kad turėčiau tukstantį širdžių
Karštą meilę sarafinų,

Degčiau, liepsnočiau priešai altorių,
Dideliu meilės gausumu.

O kaip greit laikas prie Tavo kojų,
Pranyko kaip šešėlis.

Ir aš jau turiu palikti Tave.
Nors ant trumpos valandėlės,

Bet aš paliėku čia, mano Dieve,
Savo baimę ir sunkybes.

Prie Tavo kojų, jos persimainys,
Į dangaus saldybes.

O jūs, gėlelės, kaip jūs laimingos,
Jūs galit būti prie Jėzaus.

Aš turiu eiti negaliu buti,
Prie mano Viešpaties dangaus.

Bet kai aš gausiu vel valandėlę,
Ir vel ateisiu pas Tave.

Prie Tavo kojų vel atsilsėsiu,
Tau atduodama save.

Gėlelė.

KRUTAMI PAVEIKSLAI.

Amerika pramonės ir prekybos šalis. Doleris joje yra žymiausias gyvenimo ir viso nepaprasto judėjimo veiksnys. Del dolerio veikiama.

Siekimui pelno čion kaip ir nestatoma ribų. Įeina madon supratimas, kad pelno įgijime nežiurėk priemonių.

Ir nežiurima priemonių.

Kompanijos neatsižiuri į darbininkus. Jos nesrupina teisingai ir sąžiningai jų apmokėti, ješkodamos, kad joms daugiau pelno liktų. Parduoda išdirbinius parbrangiai kad dau-

giau pelnytų.

Sriaudžiami darbininkai netenka sąžiningumo ir rupindamiesi pelnu, ima vaginėti nuokompanijų. Ir taip geidimas pelno neša dorinį gedimą.

Pelnagaudžiai išradinėja budus, kad daugiau pelno pagavus. Jie pavertė pelno priemone tai, kas buvo įvesta platinimui apšvietos ir dorinimui žmonių. Prie tokių priguli krutami paveikslai.

Ši meno šaka paversta pramonės šaka ir pelno versme. Nesąžiningi pramoninkai pasitebėję kad įvairūs paleistuvingi paveikslai sutraukia galy-

bes paleistuvybių mylėtojų, pasirupino jų kodaugiausiai ir įvairiausių padirbdinti.

Kad jais sotintų savo gašlumą supuvę paleistuviai tai maža būtų blogo, bet juos aplanko nemaža nesugiadusios jaunuo- menės. Tarp jų tat sėjamas yra dorinis gedimas. Tai yra valstybei ir žmonijai labai didis nuostolis.

Šie dalykai yra ir jie kenčia- mi, nes tai pramonė, o kaip gi Amerikoje kam nors gadyst "biznį", Kaip kas ima kėsintis gadyti.

Jais yra senosios ameriko- niškos dvasios piliečiai, pilie- čiai Jurgio Washingtono dva- sios, o ypač katalikai.

Jie stovi už tai, kad valdžia yra ne vien tam, kad saugotų piliečių nuosavybę, bet ir mo- ralybę.

Jos užduotis yra naikinti liz- dus anarkijos ir demoralizaci- jos. Valdžia prasilenktų su sa- vo priedermėmis, jei leistų tam marui platintis.

Todėlei valstijos ir miestai ima įvesti krutamų paveikslų cenzurą (peržiurejimą). Netin- kami paveikslai turės buti su-

stabdomi. Rodytojais bus bau- džiami.

Pati visuomenė turėtų biau- rių paveikslų rodymus pasme- rkti. Nuo panašių vietų tolin- tis.

Katalikams tame dalyke ypač reiktų pasižymėti.

V. K.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

San Francisco, Rugs. 15.— Jokia piktadarystė nesujudino taip šioje apielinkėje žmonių kaip nužudymas Katalikų kuni- go Patriko E. Heslin'o.

Vieną dieną prie kun.P. Hes- lin,o klebonijos sustojo automo- bilis. Važiotojas kreipėsi į kleboniją ir prašė kunigo va- žiuoti pas ligonį. Kunigas pa- siėmė Švenčiausią Sakramen- tą ir tuojaus išvažiavo. Jis ne- grįžo. Tuojaus po to San Fra- nisco arkivyskupas Hanna ga- vo laišką, kuriame buvo reika- laujama \$ 6.500 už kunigą. Jis, tada, busias sugražintas.

Arkivyskupas pinigų nedavė nes žmogžudžiai būtų ir pini- gus paėmę ir greičiausiai kuni-

go nebutų sugražinę.

Praslinko devynios dienos. Per tą laiką policija ir parapijonai visur ieškojo žuvusio kunigo. Galutinai susirado nekuris Hightower, kuris pasisakė sužinojęs, kur palaidotas kunigo kunas. Nuėjo ir rado ant jurių kranto smiltyse užkastą.

Lavonas kulipkų badyte su badytas. Prie jo kišeniuje rado ir indelį su Švenč. Sakramentu.

Pats Hightower tapo suimtas. Daug susirado prirodymų, iš kurių spėjama, kad jis yra kunigo užmušėjas.

Italų partija vardu Fasciti pradėjo kovą prieš katalikus. Buvo atsitikimų, kad vienur kitur nužudė jau ne vieną kataliką. Jie sunaikino vieno katalikiško laikraščio ofisą.

Miestų gyventojai apsiginklavo ir daugelyje vietų pasitiko Fascistus su ugnimi. Nevienas jų krito.

Vienoje vietoje, prie miestelio Viterbo, apsiginklavę žmonės laukė Fascitų. Tuom tarpu važiavo automobilis su žmonėmis. Juos palaikė už Fascistus

ir šovė. Vieną užmušė, kitus sužeidė. Bet pasirodė, kad tai buvo ne Fascistai, o anglai. Buvo išreikšta didelis apgailestavimas dėl tokio atsitikimo. Užmuštąjį per klaidą anglą labai iškilmingai palaidojo. Palaidojime dalyvavo daugybė žmonių ir valdininkų.

Dėlei visų neramybių, esančių dabar Italijoje, Šv. Tėvas sustate tam tyčia malda, kurią kalbama dabar po Mišių.

Prašoma Dievo prašalinti neramybės.

AMERIKONIŠKI JUODAŠIMČIAI.

Ku Klux Klan.

Ši pikta ir biauri protestanų organizacija, nutarusi nepriimti nariais katalikų ir žydų, dabar labai smarkiai veikia visose Suv. Valstijose. Jos vyriausias, kaip ji sakos tikslas yra amerikozimas, t. y. amerikoniškas patrijotizmas. Gi tikriausia tai organizacija kovoti su Katalikų Bažnyčia. Semiau ji smarkiai kovojo prieš nigerius.

Ir dabar kuomet tie juodašimčiai ėmė smarkiai organizuoties, juodukai pabugo ir pradėjo ginkluotis.

Kartais gali kilti ir skerdynės.

Dr Wilbur F. Crafts, superintendentas ir kasininkas International Reform Biuro parašė laišką prezidentui Hardingui, pažymėdamas pavojų, kokis gali kilti šalyje dėl tos juodašimtiškos organizacijos Ku Klux Klan.

Rašytojas prašo prezidento išleisti atsišaukimą į Amerikos ramius piliečius, kad jie pasitrauktų iš tos organizacijos ir ją pačią pasmerktų.

PAVOGĖ RELIKVIJORIŲ.

Iš katalikų katedros Sulmana, Italijoje vagys pavogė labai brangų relikvijorių, vertą kelių tukstnčių dolerių,

Jis buvo rankų darbo, neparastai gražiai išpuoštas.

Dabar policija po miestą ir kitur jieško vagių

Italijos konsulas Philadelphiaje pareiškė, ar nebus relikvijorius jau šmugelio ke-

liu atgabentas į Ameriką.

KARUZO ŽVAKĖ.

Karuso buvo garsus italų dainininkas. Jis jau mirė Uždušinėje dienoje per amžius žibėjimui žvakė bažnyčioje, Neapolyje. Žvakė svers tukstantį svarų.

BOLŠEVIKAI.

Rusijoje baisus badas. Gyventojai šaukiasi pagalbos. Amerika mano gelbėti. Hooveris kviečia į darbą katalikus. Katalikų Tautinė Gerbuvių Tarybos prezidentas Kun. Jonas Burkė paskyrė delegatą p. Ch. A. Mc Mahon'ą į susirinkimą pasitarti apie šelpimą Rusijos.

KATALIKŲ PASIŽYMEJIMAS.

Francuzų mokslavirių Akademija per paskutinį savo posėdį skirstė dovanas už darbus, reikalaujančius daug drąsos ir pasišventimo.

IŠ 12 DOVANŲ 9 TEKO KATALIKIŠKOMS ĮSTALIGOMS.

Jezuitai (vienuoliai) gavo 2,000 frankų už jų vedamą raupuočių prieglaudą Kinijoje.

Klebonas parap. Liurdo Panelės Šv. Paryžiuje, gyvenęs tarp darbininkų, gavo 3,200 frankų už įsteigimą Bretonijoje gražios vietos leisti vakacijas miesto darbininkų vaikams.

Sirijonų seminarija Jeruzolėje gavo 4,000 r.

Dievo Motinos Geros Patarties Draugija gavo 2,000 fr. ir t. t.

Didžiausią dovaną, kokią turėjo Akademija savo galėje duoti, t. y. 12,000fr. gavo Jezuitai kurie Beyrute įsteigė seminariją, normal mokyklą ir kolegiją.

KLAUSYMAI IR ATSAKYMAI.

Krolowo Korony Polskiei.

Kartą užėjau į lenkų bažnyčią ir girdžiu gieda: "Krolowo Korony Polskiei." Ką tai reiškia? Ar tai Polščius turi Dangaus Karalienės Vainiką,

ar Dangaus Karalienė turi polską vainiką?

Aš lenkiškai gerai nesuprantu, tai ir nežinau tos reikšmės. F. G.

Atsakymas.

Tiesa, lenkai tuos žodžius turi išidėję į Panelės Švenčiausios Litaniją.

Tie žodžiai nereiškia, kad "Polščius turėtų Dangaus Karalienės Vainiką, nei kad Dangaus Karalienė turėtų polską vainiką," o tik parodo ir čia, kaip ir visur lenkišką skystumą — buti kitokesniais, kaip visi žmonės ir turėti šį tą lenkiškesnio net ir litanijoje.

Galėjo jie turėti ir šiek tiek kilnesnį tikslą, negu skystimavimą, dėdami tuos žodžius.

Lenkai savo šalį, Lenkiją, dažnai vadindavo tiesiog žodžiu "Korona." Jie save ir savo šalį pavadė ypatingai globai Motinos Švenčiausios, ypač kuomet neteko nepriklausomybės. Nuo to laiko jie Dangaus Karalienę ėmė vadinti ir savo "Koronos" Karaliene.